

Sygn. akt I Ca 55/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 kwietnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Pietraszewska (spr.)

po rozpoznaniu 08 kwietnia 2013r. w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. M.

przeciwko M. S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 30 listopada 2012r. sygn. akt IX C 1875/12 upr

1/ oddala apelację;

2/ zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powoda P. M. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję.

Sygn. akt I Ca 55/13

UZASADNIENIE

Powód P. M. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. S. kwoty 8860 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 marca 2012r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód dokonał u pozwanego zakupu telewizora. Oświadczeniem z dnia 12 marca 2012r. powód odstąpił od umowy i odesłał pozwanemu towar, jednakże ten odmówił jego przyjęcia. Według pozwanego -towar był bowiem używany.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 20 lipca 2012r. w sprawie IX Nc 8179/12 nakazano pozwanemu M. S., aby zaspokoił roszczenie powoda P. M. w całości - poprzez zapłatę kwoty 8860 zł wraz z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym od dnia 30 marca 2012r. do dnia zapłaty oraz kwoty 1292 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wniósł w tym terminie sprzeciw.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany M. S. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 30 listopada 2012r. Sąd Rejonowy w Elblągu zasądził od pozwanego M. S. na rzecz powoda P. M. kwotę 8860 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 30 marca 2012r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1517 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu tego orzeczenia wskazano, że umowa stron z dnia 29 lutego 2012r. zawarta została w trybie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22 , poz. 271 ze zm). Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy konsument, który zawarł umowę na odległość, może od niej odstąpić bez podania przyczyn, składając stosowne oświadczenie na piśmie w terminie dziesięciu dni, ustalonym w sposób określony w art. 10 ust. 1. Do zachowania tego terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem. Art. 10 ust. 1 ustawy stanowi, że termin dziesięciodniowy, w którym konsument może odstąpić od umowy, liczy się od dnia wydania rzeczy, a gdy umowa dotyczy świadczenia usługi - od dnia jej zawarcia.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy Sąd Rejonowy wskazał, że powód otrzymał od pozwanego prawidłowy model telewizora dopiero w dniu 8 marca 2012r. Już w dniu 13 marca 2012r. powód wysłał do pozwanego pismo zawierające oświadczenie o odstąpieniu od umowy, a zatem zgodnie z wymogami określonymi w art. 7 ust. 1 i 10 ust. 1 ustawy. Powołując się na treść art. 7 ust. 3 ustawy stwierdzono, że w takim przypadku umowa jest uważana za niezawartą, a konsument jest zwolniony z wszelkich zobowiązań. To, co strony świadczyły, ulega zwrotowi w stanie niezmienionym, chyba że zmiana była konieczna w granicach zwykłego zarządu. Zwrot powinien nastąpić niezwłocznie, nie później niż w terminie czternastu dni. Sąd Rejonowy zaznaczył, że dla oceny skutków złożonego przez powoda P. M. oświadczenia o odstąpieniu od umowy nie ma znaczenia fakt podania przez niego przyczyny odstąpienia. Nie ma tu też znaczenia fakt wysłania przez niego do pozwanego pisma z dnia 10 maja 2012 roku z żądaniem rozpoznania reklamacji wadliwego towaru (k. 27). W ocenie Sądu pierwszej instancji, pismo to nie wywołało żadnych skutków prawnych, albowiem umowa zawarta przez strony nie istniała w chwili jego wysłania.

Mając na uwadze powyższe rozważania przyjęto, że powód P. M. skutecznie odstąpił od umowy sprzedaży zawartej z pozwanym M. S., w związku z czym Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.860 zł, stanowiącą cenę sprzedaży telewizora wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 30 marca 2012 roku do dnia zapłaty. O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

W apelacji pozwany M. S. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa. Nadto domagał się zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za pierwszą i drugą instancję według norm przepisanych.

Powyższemu wyrokowi zarzucił:

- naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. - poprzez błędną jego wykładnię i w konsekwencji dowolne przyjęcie, że złożenie przez powoda reklamacji pismem z dnia 10 maja 2012r. nie wywołało żadnych skutków prawnych, co miało istotny wpływ na wynik sprawy;

- naruszenie prawa materialnego tj. normy art. 7 ust. 1 ustaw z dnia 2 marca 2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny poprzez błędną jego wykładnię i w konsekwencji przyjęcie, że powód skutecznie odstąpił od umowy z dnia 29 lutego 2012r., podczas gdy w oświadczeniu wskazał jako faktyczną podstawę odstąpienia wadę towaru;

- naruszenie prawa materialnego tj. normy art. 8 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji przyjęcie, że w przypadku wystąpienia wady towaru, odstąpienie od umowy na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów (...) jest skuteczne, podczas gdy odstąpienie od umowy z powodu wady towaru może nastąpić w sytuacji, jeżeli kupujący nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności.

Motywuując swe stanowisko apelujący wskazał, że w przedmiotowej sprawie nie doszło do skutecznego odstąpienia przez powoda od umowy na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000r. Pozwany podkreślił, że nie zgadza się z argumentacją Sądu pierwszej instancji, iż złożenie przez powoda reklamacji pismem z dnia 10 maja 2012r. nie

ma znaczenia w przedmiotowej sprawie i nie wywołało żadnych skutków. Z treści złożonej reklamacji jednoznacznie wynika, że powód miał świadomość, iż strony wiąże umowa. Złożenie reklamacji było zaś skorzystaniem przez powoda z jego uprawnień na podstawie art. 8 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej. Podsumowując skarżący zaznaczył, że rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji jest niezgodne z ustalonym stanem faktycznym i prawnym sprawy, z którego wyraźnie wynika, że odstąpienie nastąpiło z uwagi na wadę towaru, a nie na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów (...), tj. bez podania przyczyny. W tej sytuacji orzeczenie o zwrocie ceny nabycia towaru jest przedwczesne.

W odpowiedzi powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w tym postępowaniu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie. Dokonane przez Sąd a quo ustalenia faktyczne i wyprowadzone na ich podstawie wnioski są trafne, wobec czego należało przyjąć je za własne bez potrzeby procesowej ponownego ich przedstawiania w niniejszym uzasadnieniu. Odnieść natomiast należało się jedynie do tych ustaleń i ocen, które zostały zakwestionowane w apelacji.

Wbrew stawianym zarzutom, Sąd pierwszej instancji nie naruszył art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny uznając, że powód P. M. skutecznie odstąpił od umowy, którą zawarł z pozwanym M. S. w dniu 29 lutego 2012r. Zgodnie ze wskazanym wyżej przepisem, konsument, który zawarł umowę na odległość, może od niej odstąpić bez podania przyczyn, składając stosowne oświadczenie na piśmie w terminie dziesięciu dni, ustalonym w sposób określony w art. 10 ust. 1 ustawy. Do zachowania tego terminu wystarczy wysłanie pisma przed jego upływem. Jak wynika z treści tego przepisu, konsument, który korzysta z uprawnienia do odstąpienia od umowy, nie musi uzasadniać swojej decyzji. Podanie przyczyny odstąpienia od umowy nie powoduje jednak bezskuteczności złożonego oświadczenia. Konsumentowi nie zakazano przecież ujawniania motywów swojej decyzji, a jedynie zwolniono go z tego obowiązku. Zatem konsument może podać w swym oświadczeniu przyczyny odstąpienia od umowy, jednakże obowiązku takiego nie ma.

Nie można też przyjmować, że w sytuacji, gdy przyczyną odstąpienia od umowy jest wada zakupionego towaru, to istnieje konieczność wszczęcia postępowania przewidzianego w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego. Trafnie wywodzi się w odpowiedzi na apelację, że - wobec braku norm kolizyjnych w tym zakresie - wybór uprawnień zależy od konsumenta, który zawarł umowę na odległość. W niniejszej sprawie nie ulegało wątpliwości, że powód skorzystał z uprawnienia przewidzianego w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000r. Świadczy o tym chociażby fakt, iż w piśmie z dnia 10 maja 2012r. zaznaczył on, że składa reklamację w związku z nieuwzględnieniem jego „prawa do odstąpienia umowy kupna – sprzedaży zawartej na odległość w dniu 08.03.2012r.”(k.27).

Skoro zatem pismem z dnia 12 marca 2012r. powód skutecznie odstąpił od umowy, która wiązała go z pozwanym, to umowę tą – stosownie do treści art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 2 marca 2000r. - uznać należało za niezawartą. Wobec skorzystania przez powoda z uprawnienia kształtującego, istniejący wcześniej między stronami węzeł umowy został zniweczony, stronom nie przysługiwały już z tego tytułu żadne uprawnienia, nie ciążyły już na nich żadne obowiązki (za wyjątkiem tych, które wynikały ze skutecznego odstąpienia od umowy). W tej sytuacji słusznie Sąd Rejonowy stwierdził, że pismo z dnia 10 maja 2012r., w którym powód żądał „wydania towaru nowego, wolnego od wad lub zwrotu gotówki i rozwiązania umowy kupna – sprzedaży” nie mogło wywołać już jakichkolwiek skutków prawnych między stronami i pozostawało bez wpływu na treść niniejszego rozstrzygnięcia.

Z tych przyczyn Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację pozwanego jako bezzasadną. O kosztach postępowania za drugą instancję orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i § 6 pkt. 4 w zw. z § 13 ust. 1 pkt. 1

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461.j.t.).